

[Johannes Jensen.]

Staten, men under Sagens Behandling her i Landstinget i Samlingerne 1910—11 og 1911—12 kom man til det Resultat, at det var upaakrævet at foretage en saadan Overflytning. I den Betænkning, som Landstingsudvalget afgav den 25. Maj 1912, hed det, at allerede paa Grund af disse Bedrífsters store Antal maatte det fraraades at foretage en saadan Overflytning. Man lægger Mærke til, at Landstingsudvalget siger: „allerede paa Grund af“; der maa altsaa have været flere Grunde, der talte mod en saadan Omlægning, men Udvalget lagde Hovedvægten paa, at der var kommet et saa stort Antal Virksomheder til, at det vilde være betænkeligt at foretage Omlægningen, hvilket i øvrigt heller ikke fra Ministeriets Side var foreslaaet. Den daværende Indenrigsminister havde derimod foreslaaet to Tilføjelser til Bestemmelserne om den kommunale Tilsynsordning. Den ene af disse gik ud paa, at de, der skulde vælges til at foretage dette Maskintilsyn, skulde saa vidt muligt være Folk, som havde teknisk Indsigt. Den anden Tilføjelse gik ud paa, at Fabrikinspektørerne skulde være raadgivende og vejledende over for de kommunale og lokale Tilsynsmænd. I Landstinget blev der gjort en yderligere Tilføjelse, nemlig den, at Fabrikdirektoratet kunde kræve en kommunal Tilsynsmand, der ikke havde udført sit Arbejde paa tilfredsstillende Maade, fjernet. Hermed forlod Landstinget enstemmigt Tanken om at foretage nogen Omlægning. Jeg beder ærede Medlemmer være opmærksom paa, at den Grund, der fra Landstingets Side i 1912 blev anført mod at foretage Omlægningen, var det store Antal Virksomheder, nemlig 50 000—60 000. Men hvis denne Grund var gyldig i 1912, maa den i forstærket Grad være afgørende nu, da de paagældende Virksomheders Antal er vokset fra 50 000—60 000 til 150 000—160 000, altsaa blevet tredoblet.

Man kunde maaske være tilbøjelig til at mene, at de kommunale Tilsynsmænd i mange Tilfælde vilde være Haandværkere, som havde praktisk Sans for den Slags Ting, og at de vilde være tilbøjelige til at stille for strenge Fordringer om Beskyttelsesforanstaltninger, idet man kunde mistænke dem for at være interesseret i at faa det Arbejde, der kunde følge med, naar Foranstaltningerne skulde foretages. Det glæder mig, at en saadan Mistanke ikke er rejst mod de paagældende, idet man tværtimod har rejst den modsatte Beskyldning og bebrejdet dem, at deres Tilsyn var for slapt. Men her skabte Landstinget ved sin Til-

føjelse i 1912 i 3die Kapitel en vis Sikkerhed for, at hvis en Tilsynsmand ikke opfyldte sine Forpligtelser paa den Maade, som det var paalagt ham, kunde Fabrikdirektoratet kræve ham fjernet. Hvis man tænker nærmere over denne Bestemmelse, vil man hurtigt komme til den Opfattelse, at det vil være en meget betænkelig Sag for en kommunal Tilsynsmand ikke at opfylde sine Forpligtelser. Husk paa, hvilken snævre Kreds han lever inden for. Det at blive kasseret fra en kommunal Stilling vil svække hans Anseelse inden for den snævre Kreds, hvori han virker, paa en saadan Maade, at han nok skal tage sig i Agt derfor; han skal nok passe sit Arbejde paa det Omraade, her er Tale om, og han vil gøre det saa meget mere, som han er valgt af det kommunale Raad, der selv maa ønske, at Arbejdet udføres fyldestgørende, da et Ulykkestilfælde inden for Sognets Grænser kan medføre kommunale Udgifter. Baade Kommunen og den af Kommunen valgte Tilsynsmand er interesseret i, at der ikke paa denne Maade paaføres Kommunen Udgifter, som man altsaa fra en vis Side mener kunde undgaas, hvis Tilsynet var blevet ført af Staten.

Jeg maa under Hensyn hertil mene, at det i vide Kredse vilde vække megen Misnøje, om man, som her foreslaaet, drog et stort Antal Smaavirksomheder, hvis Risiko for Ulykkestilfælde er minimal, ind under det store Statstilsyn. Men jeg indrømmer, at der tillige er et Besparesesmoment at tage i Betragtning, idet der er givet Anvisning paa, at hvis man gennemfører en Ordning som den foreslaaede, vil det offentlige kunne spare ca. 100 000 Kr.

Jeg er ikke i Stand til at afgøre, hvorvidt den Udregning, der foreligger her, er rigtig. Det kan jo blive oplyst under de senere Forhandlinger. Paa Forhaand maa jeg være af den Mening, at man i alt Fald ikke har medregnet de forøgede Pensionsudgifter, som bliver Følgen af, at der skal ansættes en Række nye Statstjenestemænd, men den Side af Sagen kan vi vel faa oplyst under de videre Forhandlinger. Jeg skal imidlertid tilsige den højtærede Socialminister mit Partis Medvirken til at opnaa en saadan Besparelse, idet vi ganske uden Hensyn til, om der her er regnet rigtigt, meget gerne vil medvirke til, at en Besparelse af tilsvarende Størrelse kan opnaas. Vi mener nemlig, at den meget vel kan opnaas paa anden Maade. Den kan bl. a. opnaas ad den Vej, som er anvist i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man undtager fra Tilsynet en Del Maskiner, som ikke er